

karelspilko

Probud'se zesnu

Vědomí jako architekt reality
a tvá skutečná podstata

PROBUĎ SE ZE SNU

*Vědomí jako architekt reality
a tvá skutečná podstata*

Pardubice 2015

Karel Spilko

PROBUĎ SE ZE SNU – Vědomí jako architekt reality a tvá skutečná
podstata

ÚVOD

Milý čtenáři, od první stránky budeš konfrontován s tím, co ses doposud naučil na své pouti fyzickou realitou s mnohdy provokativními myšlenkami, které „nezapadají“ do všeobecně přijímaných konceptů a „pravd“. Jednu věc však musím uvést – nevzdávej čtení, i když budeš mít chuť knihu zavřít nebo hodit do koše. Nechej myšlenky, které ti nabízím, jen tak se povalovat kolem sebe nebo na ně raději zapomeň. V pravý čas si k tobě sami najdou cestu tak, jako poznání, které obsahují. A i kdybys „nakrásně“ již tuto knihu odložil a nikdy se k ní již nevrátil, pamatuj, že vše je tak, jak má být.

K textu knihy:

V textu uvádím „TY“ – znamená tvou skutečnou podstatu, tím, kým ve skutečnosti jsi – Vědomím, energií v pohybu a projevu, Nejvyšší Skutečností, Nekonečnou Láskou, Bohem....

Pokud v textu uvádím „ty“ – znamená to ego, osobnost, rozum nebo mysl – to, co vypadá, že jsi, ale ve skutečnosti je to jen virtuální projekce, která se rozplyne buď poznáním v průběhu „tvého“ života nebo až v momentě smrti u každého z nás.

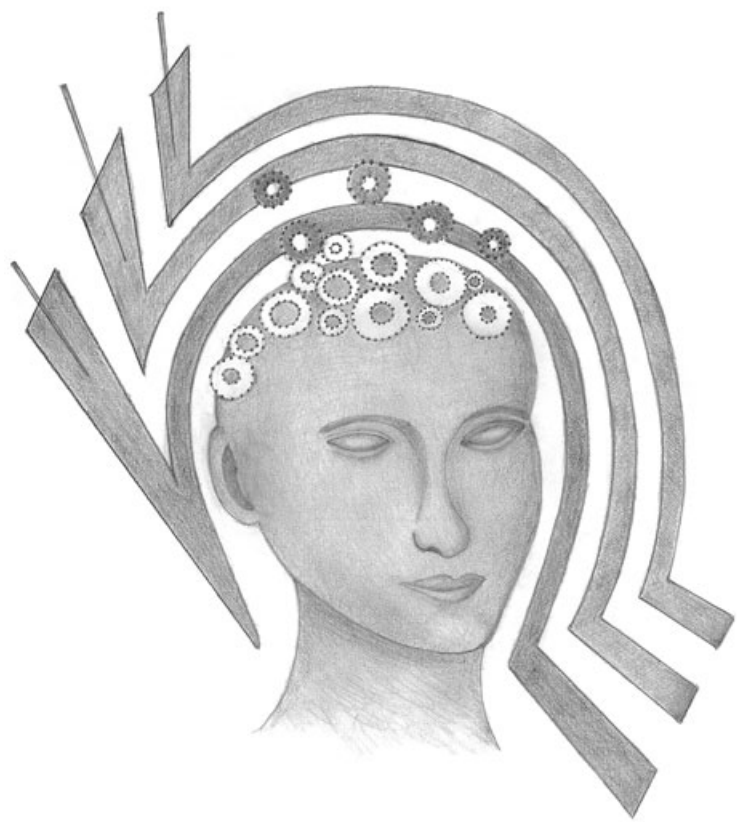
V této knize ti opět bez tvého svolení tykám. Není to proto, že bych si tě nevážil, ale je to z jednoho prostého důvodu – navážeme spolu od začátku důvěrný vztah bez vyvyšování jednoho nad druhým. Jsme na tom totiž úplně stejně – plujeme na oceánu a vezeme se po vlnách, které plují odněkud někam.

Procházíme stejnými strastmi i radostmi kosmické hry zvané Život. A každý z nás jednou opustí pout' fyzickou realitou a vydá se domů – do Zdroje, kde zjistíme, že jsme Jedním.

PROBUZENÍ

Hledáš sebe v přední linii bitevní vřavy života.
Rozhlížíš se kolem a snažíš se zachytit letmý okamžik.
Pevně jej svázat, zakonzervovat a uchovat navěky.
Chceš pochopit, kdo jsi a proč tady tak zmateně pobíháš.
Ptáš se, proč se vše mění a kde najdeš jistotu.
Jenže nic není stejné jako dřív.
Chceš se o něco opřít, ale nedaří se ti to.
Projevený svět ubíhá do věčné prázdnoty,
z které se opět vynořuje.
Stojíš proto bezradně a lámeš si hlavu,
jaký to všechno má smysl.
Jenže příteli, hledáš na špatném místě.
Nejsi v popředí, ale jsi samotným pozadím toho všeho.
Jsi klidem, který se rozprostírá kolem všeho projeveného.
Jsi otcem a matkou života, který vnímáš.
Jsi samotným vnímáním.
Jsi esencí, která prochází skrze fyzickou realitu.
Jsi „pod“ tím vším, dovedně skrytý a věčný.
Jsi tulákem, který nikam nepatří a přece je všude doma.
Až pochopíš, že jsi plátno, které dalo vzniknout filmu a všem
postavám, probudíš se ze snu.
Přestaneš tak tvrdě spát
a budeš se vědomě ve snu života pohybovat.
Staneš se lehkým a nikdy již tvrdě neusneš.

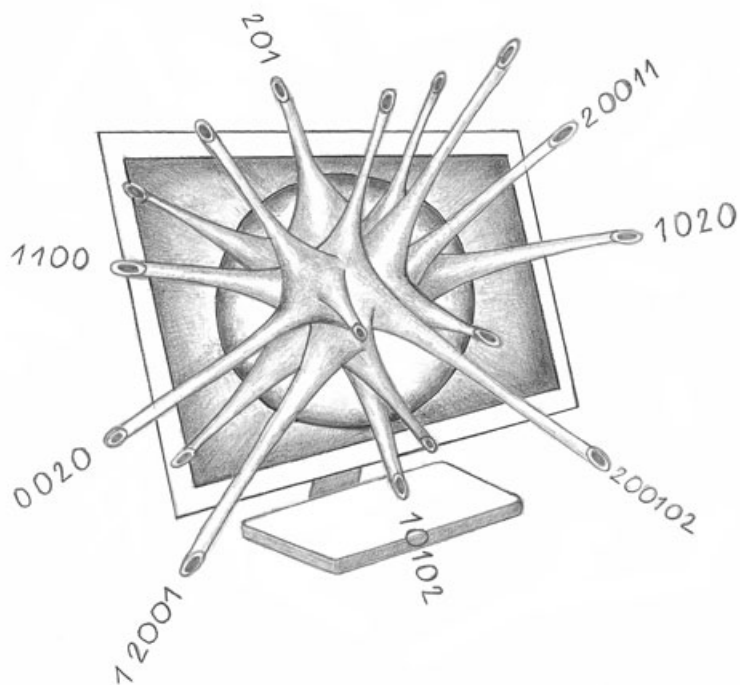
*Fyzická realita je sen, který se ti zdá.
Je neskutečně skutečný,
proto jej není snadné prohlédnout.
Je to však jedna velká iluze, kam jen se rozhlédneš.
I ty sám jsi iluzí, proto z ní „ty“ nemůžeš vyskočit.
Můžeš ji však prohlédnout
a pousmát se nad svou pošetilostí.
Nejsi tím, co si myslíš.
Jsi TADY a zároveň tu nejsi.
Jsi za tím vším, co dokážeš vnímat.
Jsi Zdrojem a také všemi jeho projevy.
Pověřil jsi sám sebe ochutnat barvy projeveného světa.
Vlny se vlévají do dalších vln,
nemá to konce ani začátku.
Zdroj jsi ty a vše ostatní jsou jen projevy a koncepty.
Nikdy na to nezapomeň.*

OBSAH

Sen zvaný Matrix	10
Kdo opravdu jsi	29
Vědomí – architekt reality	40
Jsi skutečně pánem svého života?	45
Mysl a TY	58
První probuzení – Vše je tak, jak má být	75
Druhé probuzení – Podvolení se tomu, co přichází	83
Třetí probuzení – Ponechávej věcem svůj přirozený průběh	93
Čtvrté probuzení – Přístup k životu	101
Páté probuzení – Něco s sebou na cestu	115
Šesté probuzení – Zkus to jinak	129
Sedmé probuzení – Změna a pohyb jsou motorem Vesmíru ...	142
Osmé probuzení – A co emoce?	155
Deváté probuzení – Nemusíš nastupovat	165
Desáté probuzení – Hledání prázdnoty	173
Jedenácté probuzení – Jiný pohled na realitu	184
Dvanácté probuzení – Probuzení ze snu do snu	200
Tak o čem to tedy je?	208

SEN
zvaný
MATRIX

MATRIX

Vědomí samo sebe uvěznilo v pěti smyslové fyzické realitě,
aby „ochutnalo“, jaké to je sprátelit se s omezením
a nedostatkem lásky.

Vytvořilo virtuální systém zvaný Matrix.

Aby se hra v Matrixu mohla hrát,
Vědomí samo sebe zhypnotizovalo,
a skrze každého z nás záměrně uvěřilo,
že vše kolem je skutečné.

Použilo k tomu nejzákeřnějšího spoluhráče – MYSL.

Ta má za úkol odvádět pozornost
od naší pravé podstaty – Vědomí
a vytvářet strach, nespokojenost, odpor k tomu, co je, zlost,
závist, pomluvy, kritiku, pocit viny, důležitost, očekávání,
tlak, boj, kontrolu, plánování, závislost,
rozumný život, hru na jistotu a bezpečí, pochybnosti o sobě,
nenávist, hodnocení na dobré a špatné
a odsuzování sebe a ostatních.

Seznam je nekonečný – můžeš v něm pokračovat sám.

To všechno jsou programy používané v Matrixu,
aby se hra na iluzi mohla rozvíjet.

Přes tyto programy tě Matrix ovládá
a odčerpává „tvou“ energii.

Doslova ti kazí radost žít

a chuť užívat si života takového, jaký je.

Nastal však čas tu hru prohlédnout a přijmout realitu za iluzi.

Jakmile to uděláš, jsi na cestě ven z utrpení.

ILUZORNÍ MATRIX

Ťuky ťuk ...pot'ukáváš na stůl.

Zdá se ti skutečný a pevný, nemáš o tom žádné pochybnosti.
Hladíš se po tváři, kterou jsi však nikdy ve skutečnosti neviděl.

Jen hmatové vjemy a příběhy
o tobě včetně odrazů v zrcadle vytvářejí domněnku,
že máš tvář a že je skutečná.

Tak funguje iluze Matrixu, kterou Vědomí záměrně vytvořilo.

Jsi ponořen do hry na schovávanou
a vše kolem tebe musí budit dojem pevnosti a reálnosti.

Jenže když zavřeš oči nebo jsi v hlubokém spánku,
existuje svět kolem tebe?

Není to „náhodou“ jen program,
který se vytvoří „tvým“ pozorováním?

Nevytváříš „náhodou“ svět jen, když se na něj zaměříš?
A co se stane, pokud bys upadnul do hlubokého bezvědomí?

Kde potom bude „tvůj“ svět, rodina, vztahy a předměty?
Matrix se vytváří díky „tobě“ nebo lépe řečeno skrze tebe.

Vědomí vytváří nátlak na vnímání toho všeho.

Jsi jen průzorem, skrze který se toto všechno děje.

Jsi totiž „svou“ největší iluzí.

JSI LÁSKOU

Jak zjistíš, že ses probudil?
Chápeš, že Vědomí je všechno.
Je to prázdnota a zároveň vše, co vnímáš kolem sebe.
Nic není špatné a nic není dobré – z pohledu Vědomí.
Vše totiž slouží k jeho evoluci.
Víš, že konáš na základě pokynu z Vědomí
– na základě pokynu od sebe sobě.
Lásku již nehledáš, protože jsi poznal, že TY jsi láskou.
Někdy vystřídáš mnoho vztahů, kde lásku hledáš,
až ti ta pravda nakonec docvakne.
Tělo a mysl považuješ za nástroje,
které byly stvořeny Vědomím,
aby hra života mohla probíhat.
Až se probudíš, poznáš, že jsi „vevnitř“ a zároveň i „venku“.
Přijímáš to, co přichází, jako to, co má přicházet.
Chováš se přirozeně – tak, jak cítíš, že se máš zachovat.
Víš, že to, co má přijít, nemáš ve svých rukou,
ale máš ve své moci reakci na to, co přichází.

V probuzeném stavu se ti žije lehce a více radostně,
i když negativním emocím se nebráníš – jsi prostě přirozený.

Nekritizuješ a nehodnotíš ostatní
– jsou také tam, kde mají být a dělají přesně to, co dělat mají.

Více své myšlenky a emoce pozoruješ
a méně se s nimi ztotožňuješ.

Jsi vnitřně klidný a nebereš život tak vážně,
proto se častěji usmíváš.

Pluješ na vlně, která zrovna přichází,
a nelámeš si hlavu s tím, co přijde.

Řekni – není to nádherné žití?

TVŮJ ŽIVOT MÁ TAKOVÝ SMYSL, JAKÝ MU DÁŠ

Dělej to, co chceš dělat nebo dělej to, co je potřeba dělat
– není důležité, co to zrovna je.

Jsi veden Vědomím (svou skutečnou podstatou),
abys vždy dělal to, co je v plánu Zdroje.

Nemůžeš vykonat nic, co není v souladu se záměrem Vědomí,
kterého jsi projekcí.

Tvůj život má takový smysl, jaký mu sám dáš.

Může jich mít tisíce nebo také žádný,
Vesmíru je jedno, který si určíš.

Jediné na čem záleží, je, JAK funguješ v této vesmírné hře.

Hraj svou roli, jak nejlépe dovedeš a o ostatní se nestarej,
výsledky nemáš ve svých rukou.

Ty jsou v moci Vědomí (tvé skutečné podstaty),
které to vše aranžuje.

Proto je logické přijmout vše, co přichází.

Nemůžeš se žádným způsobem vyhnout tomu, co má přijít,
tak proč se trápit, jak věci dopadnou
nebo jaká bude tvá budoucnost.

Dělej vše dál tak, jak cítíš – podle své přirozenosti.
Propadni se do přítomného okamžiku, ten jediný je skutečný.
Žij svůj život od okamžiku k okamžiku
– nic jiného nedává smysl.
Není třeba se násilně měnit, a není ani nutné měnit vnější svět.
Pokud má změna přijít, přijde přirozeně sama.
Nemůžeš donutit Vesmír, aby se stalo to, co se nemá stát,
a zároveň nemůžeš zabránit tomu, co se má stát.
Pokud to pochopíš, zůstaneš klidný a vyrovnaný.
Zároveň si budeš užívat přítomného okamžiku.
Přestaneš spěchat a necháš Vesmír, ať vše zařídí
a ustoupíš mu konečně z cesty.
Nic nemůžeš urychlit, proto přeřadíš na neutrální.
V tom pohybu najdeš proud,
který tě ponese celým tvým životem.

JE TU JEN POZOROVÁNÍ

Když něco pozoruješ, stáváš se automaticky pozorováním.

Propadneš se do něj.

Když mluvíš, je zde jen mluvení.

Není zde někdo, kdo mluví, ale je tu jen proces mluvení.

Když myslíš, propadneš se do myšlení

– stáváš se samotným myšlením.

Pokud vyměníš podstatná jména za proces a pohyb,

dostáváš se k pravé podstatě toho, co jsi.

Vědomí je proces, pohyb a energie.

Vědomí (TY ve své pravé podstatě) je vnímáním.

A obráceně – vnímáš, protože jsi Vědomím.

Až příště budeš pít svůj oblíbený šálek čaje nebo kávy,

zkus si uvědomit, co se děje v daný okamžik.

Pokud zapomeneš na sebe

– lépe řečeno na svou představu o sobě,

potom tu zbude jen samotné pití a vychutnávání si kávy.

Život je proces a ty jsi také proces.

Není tu nikdo strnulý a hmotný.

To jen iluze udržuje iluzi pevně daného při životě.
Celý život je jemné ochutnávání energie Vědomí
ze všech možných a nemožných úhlů zkušeností.
Jde o poznávání, kdy si Vědomí hraje samo se sebou.
Nic není strnulé, vše je v pohybu, vše je v procesu.
Nikdy nemůžeš zůstat stát a nic nemůže být stejné jako včera.
Vše přechází okamžitě v něco jiného
– nálady, emoce i myšlenky.
Jsi větrem, který nepřetržitě vane.
Jsi vůní parfému, ne samotným parfémem.
Na to nezapomeň, až budeš mít někdy pocit, že stojíš na místě.
Nestojíš a nikdy jsi nestál.
Jsi v pohybu – v procesu a proud tě žene dál.
A tak to bude pokračovat neustále,
i když tu ty jako tělo a mysl už nebudeš.

CESTA K SOBĚ JE CESTOU Z MATRIXU

Nepotřebuješ více, ale méně.
Nepotřebuješ přidávat, ale ubírat.
Nejde o to mít více hraček a dokazovat svou výjimečnost.
V pátrání po tom, kdo opravdu jsi, se cesta stáčí.
Nabírá jiný – přirozený směr domů.
Dále se obklopuješ vnějšími věcmi a vztahy,
ale díváš se na ně jinak.
Hrany vnějšího světa přestávají být ostré.
Tvé srdce tě hřeje i přesto, že se stále střídá zima s létem.
Když jsi nahoře, začínáš si uvědomovat,
že vlastně žádné „nahore“ neexistuje.
Dole a nahoře jsou jen úhly pohledu tvé mysli.
A ty se mění tak rychle, jako jarní počasí.
Prázdnota, úzkost, nuda a nepokoj přestávají být tím, čím byly.
Chápeš je jako vlny, které tebou proplouvají.
Jsi zde a vlastně nejsi.
Žiješ ve svém proudu lásky, sám v sobě.
Díváš se do vnějšího světa ze svého domova,
který si nikdy neopustil.
Jsi bojovníkem se srdcem plným porozumění.
Tvůj klid vyzařuje do okolí a tebe pohlcuje ve svém oparu.
Jsi tady a zároveň všude.
Matrix nad tebou přestává dominovat.
Jsi na cestě od ničeho nikam,
a tak si cestu vychutnáváš, ať jsi kdekoliv.
To je pravé mistrovství toho, kdo pochopil.
Jdeš sám, ale přesto s tebou jde celý svět.

ČLOVĚK POZNÁNÍ

- do ničeho není „zatažený“
- nežije podle svých přání, ale vychutnává si to,
co mu život přinese
- dělá zrovna to, co se před ním objeví a užívá si to, protože ví,
že nic jiného tu v současnou chvíli nemohlo být
- neodsuzuje sebe ani ostatní za jejich chování a činy,
neboť chápe, že skrze každého hovoří Zdroj
- ví, že druzí jsou také jen nástroje reagující na vnější podněty
podle svého temperamentu a vrozených vlastností
 - bez starostí a ztotožňování se s myšlenkami
a emocemi dělá to, co má
 - je osvobozený od starostí a tužeb
 - uvědomuje si, že on nekoná – je skrze něj
konáno samotným Zdrojem – Vědomím
- jedná spontánně a nedělá si zbytečně velkolepé plány
 - zaujal postoj svědka a pozorovatele života
bez pocitu osobní zaujatosti
 - je přirozený – je doma (ve Zdroji)
- vše nechává jít svou vlastní cestou a splývá s proudem
 - ví, že co se má stát, se také stane

JSI VŠUDE

Máš jméno, ale není zde nikdo,
kdo by byl jeho skutečným nositelem.
Tvé ztotožnění se s tělem a osobností je však jen iluze,
která vznikla na základě souhrnu zkušeností z minulosti.
A nejsi ani myšlenkou ani emocí, kterou „prožíváš“.

Tak kým skutečně jsi?

Jsi pocitem, který vznikl narozením
a končí smrtí fiktivní osobnosti.

Jsi samotným vnímáním „svého“ života.
Jsi plátno, na kterém běží předem určený film.

Jsi věčným svědkem sama sebe.

Jsi pocitem přítomnosti, pocitem, že žiješ,
který tě doprovází na pouti fyzickou realitou.

Jsi prostředím, ve kterém se vše odehrává.

Jsi samotné Vědomí v projeveném stavu.
Až příště ukážeš na sebe, věř, že ty to nejsi.

Jakákoliv forma, kterou vnímáš,
je vzdálena od tvé pravé podstaty stejně jako Země od Slunce.
Je to nelogické, ale vnitřně cítíš,
že je to jediná skutečná pravda.